

Kürti László

nélküled élni

aazzal hívsz, hogy hipót ittál, és én vagyok az oka
mindennek, mert megöölöd magad, már nincsen
visszaút! tiszta szívből gyűlölsz, jobban, mint ahogyan
szeretni bármikor is tudtalak. és nyugodjak meg, mert
te már biztosan tudod, ebbe beledöglök majd én is!
bezárkóztál, ne aggódjak, nincs aki megmentsen, és nem lesz,
aki rád töri az ajtót még napokig, mint ahogyan én sem
akadályozhatom meg a halálotat. mert örök vesztes vagyok,
és ebben csak utolérhetetlen igazán, ebben a nagyvonalú,
könyelmű, szar életben. és menjek a bűdös piczába,
hogy képes voltalak magadra hagyni mások mocskos
világában! de levelet hagyysz, tudjam meg, halhatatlant
csinálsz magadból, eddig úgyis csak a fegyelemé voltál,
az elharapott szájé, nyelvé, az engem óvásé, szolgálaté,
alázaté, de mindennek vége van! fel tudom ezt fogni?
s hogy nem búcsúnak, vádnak írtál meg mindent jó előre.
tudja csak meg a világ, mit vétettem ellened, mit
vétkeztél velem! mekkora hülye voltam, hogy hittem,
féken, fegyelemben tarthatlak, hogy elhitethetem veled,
te akartad, hogy vége legyen, pedig soha és semminek
nincsen vége, tudjam meg, már idekésztetted a szappant,
három bontatlan luxot, lúgosítani a gyomrot, semlegesíteni
a savat, csak valljam be, egyetlen szavamba kerül, és két
pofára zabálot értem, hogy nem tudok nélküled élni!

KÜRTI LÁSZLÓ (1976) Mátészalkán élő költő, gimnáziumi tanár. Utóbbi verseskötete: *Testi mesék* (2012).

bárányhimlő

a gyerekbetegségeidet ugyan még
tünetileg kezelem, de már nem
akarom megelőzni, sem szárítgatni
himlőfoltjaidat. távol tartom

magam minden számarköhögéstől,
ahogy tőled is. viszonyaidat távolról
figyelem, hogyan peregnek elszáradt
barátságaid. nem magányosítanak

rajongók, nem gyűjtesz sorstársakat
sem közös kesergésekre. úgy tudod,
én vagyok az egyetlen, aki számít

az életben. de most még a legelején
vagyunk a történetnek, az eszméleteidet,
ha nem bánod, egy kicsit későbbre időzitem.

tévedésből

eztán sem tartalak bolondnak,
megnyugodhatsz.
igaz, bolondomnak sem tovább.
emlékül vagy búcsúzóul nem csinál
az ember gyereket másnak. ajándékba,
gondatlanságból esetleg, tévedésből talán.

ne kérj ilyesmit és ne követelőzz, kedves.
ne csábítgass, nem akarok gromba lenni ma.
maradjunk úgy, hogy távolról szerethess,
a többi részvét, bocsánat, félresúgott ima.